

[Gudme.]

man af og til leder efter noget det andet sted, hvor man skulle finde det første sted.

Det næste, der derefter er tale om, er i hvert fald en modernisering, som er nødvendig, og som gør, at den 105-årige eller 106-årige gamle lov trænger til at blive fornyet, og det er spørgsmålet om, at kundgørelse kan finde sted på anden måde end ved Lovtidende. Vi har jo erfaringer for, at dette kan blive nødvendigt.

Jeg mener, at sådan som reglerne er udformet, er de blevet tilfredsstillende. Jeg vil dog lige stille et enkelt spørgsmål. Jeg ser i et høringsvar, at man har henstillet, at der kom til at stå i lovforslagets § 4, at man kunne bekendtgøre såvel i fjernsyn som i radio, men det er blevet til, at det skal være enten i radio eller i fjernsyn. Jeg mener, det må være rigtigt at læse det sådan, at selv om der står i radio eller fjernsyn, så kan man rent faktisk bekendtgøre både i radio og i fjernsyn. Man bryder sig måske ikke om i lovsprog at benytte sig af den i øvrigt meget praktiske formulering, der hedder og/eller, men sådan opfatter jeg i hvert fald bestemmelsen. Ministeren kan jo få lejlighed til at bekræfte bagefter, at denne og/eller-formulering i virkeligheden er indeholdt i reglen.

Endelig er der det sidste, at man i stedet for en uge efter bekendtgørelsen i Lovtidende skal regne med 3 uger for ikrafttrædelse, når intet andet er sagt i loven. Som lovforslaget er inde på, og som tidligere ordførere har nævnt det, har denne bestemmelse ingen praktisk betydning. Vi fastsætter næsten overalt enten en bestemmelse om en dato eller også en bemyndigelse for ministeren til at fastsætte lovens ikrafttræden. Men i de undtagelsestilfælde, hvor det kan forekomme, er det selvfølgelig rigtigt at have en regel, som kan fylde ud, og da må jeg umiddelbart sige, at jeg bøjer mig for, at der med et forsinket postvæsen og også af og til med lidt trykkeriforsinkelser kan være et behov for, at man går længere hen end én uge, men at det så netop skal være 3 uger forekommer mig at være jævnt trekantet. Derfor vil jeg da i hvert fald godt have lejlighed til at diskutere under den videre behandling af lovforslaget, om det ikke i disse få tilfælde var naturligt at sige, at det var

månedsdagen for bekendtgørelsen i Lovtidende, der var ikrafttrædelsesdagen for den pågældende bestemmelse.

Så er der endelig det, der ikke står i lovforslaget, og det er spørgsmålet om at have en form for positivregister, således at vi heri ved statslig foranstaltning kan finde samtlige de i dag gældende lovbestemmelser. Jeg finder det rigtigt, at man ikke har medtaget en sådan bestemmelse i lovforslaget, for jeg tror, at man herved ville påbyrde administrationen, og det vil i praksis sige justitsministeriet, et ikke uvæsentligt besvær og dermed os andre en ikke uvæsentlig udgift.

Jeg skønner, at det lovregister, der i dag udgives ved privat foranstaltning, og Karnovs Lovsamling, som også udgives privat, i virkeligheden på tilfredsstillende måde dækker behovet på dette område. Det kan af og til være svært at finde ud af det, men det ville det også være, selv om man fik et positivregister udgivet af justitsministeriet. Selv om det altså kan være svært at finde ud af, hvad der er gældende ret, har man alligevel i dag mulighederne for det, hvis man vil gøre sig den ulejlighed at søge med en finger her og en finger dér og så en tredje i registret. Derfor er det rigtigt, så jeg sige, at dette ikke er med i lovforslaget.

Med disse enkelte kritiske bemærkninger kan jeg på mit partis vegne anbefale en gennemførelse af lovforslaget.

Hagen Hagensen (KF):

Det er allerede blevet sagt, at det er en meget gammel lov, vi her har fat på at skulle lave om på, og jeg vil da sige, at det havde måske været ønskeligt, om der havde foreligget en mere klar stillingtagen til og forslag om, hvorledes en tidssvarende kundgørelse af love m. v. i let tilgængelig form med tilhørende let overskuelige registre kunne skabes. Der synes at være så mange løse ender, der skal bindes sammen, når man ser i bemærkningerne til lovforslaget, for at få noget godt ud deraf, men det mener ministeren måske skal ske under udvalgsarbejdet, så man får klaret det op dér, der ikke er klaret op på forhånd.

Jeg skal lade være med at tale om første og tredje led i lovforslaget, men blot gøre en bemærkning om andet led, om forslaget om, at der kan finde kundgørelse sted i tv og radio i tilfælde, hvor Lovtidende ikke kan